

U našeho dvorečka
pěkná zahradečka,
nepóšcé, má panenka,
nepóšcé šohajčka.

Jak ho nemám pustit,
dež mě tuze prosí:

Otevři, má panenka,
já tobě povím cosi.

Jak mu otevřela,
hned jí ruku podal,
za její dobrotu
pěkně ji děkoval.¹⁾

Děkuju ti, milá,
za tvé otvírání.
A já tobě, milé,
za tvé milování.

¹⁾ *Ue Studénce dálejšek:*

Děkuju ci, mila,
za tvoju dobrotu,
ja pojedu na vojnu,
to dal Bůh, v sobotu.

Na vojnu pojedu
na brany koničku,
komu čě zaněcham
voňavy hřebičku?

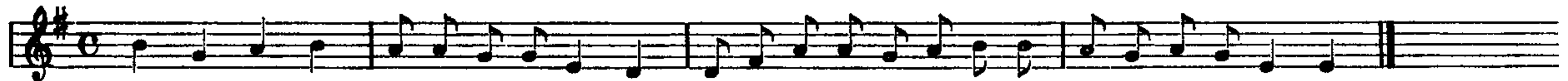
Voňavy hřebičku
nad všecy vonnějši,

komu čě tu zaněcham,
moja najmilejši?

Dy němam žadneho
krom Boha sameho,
tomu čě tu zaněcham
pod ochranu jeho.

950.

Z Hati od Bohumína

U su - sě - da sum fa - le - šne o - kna, něchodž že tam, můj sy - ne - čku, bo čě něchcu do - kna.

U susěda sum falešne okna,
něchodž že tam, můj synečku,
bo čě něchcum dokna.

a te svoji frajirečce
pěkně podzěkuju.

jinšiho zlodžěja.

Něch tam něchcum, to ja jen nepřůjdu,

Dzěkuju ci, frajirečko moja,
že si juž ty připuscila

Něpuscila, ale dzěprem myslim.
Dočkaj že ty, můj synečku,
až se ja rozmyslim.

519. ROZMLUVA

951.

Z Velké Polomé

U na - še - ho ja - ze - ra sto - ji li - pka ze - le - na, a na

tej li - pě, na tej ze - le - nej zpi - va - ju tři pta - čko - ve.

952.

Ze Skřipova

U na - še - ho ja - ze - ra sto - ji li - pka ze - le - na, na tej li - pě,

na tej ze - le - nej zpi - va - ju tři pta - čko - ve.

953.

Od Opavy

U na - še - ho ja - ze - ra sto - ji li - pka ze - le - na, a na tej li - pě,

na tej ze - le - nej zpi - va - ju tři pta - čko - ve.